

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 27

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 ianuarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
5.	— Lege privind Statutul personalului profesionist operativ de intervenție din cadrul serviciilor civile care asigură asistență publică medicală de urgență și prim ajutor calificat	2-5
5.	— Decret pentru promulgarea Legii privind Statutul personalului profesionist operativ de intervenție din cadrul serviciilor civile care asigură asistență publică medicală de urgență și prim ajutor calificat	5
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
8/2020.	— Ordin privind modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 9/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea situațiilor financiare FINREP la nivel individual, conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile instituțiilor de credit în scopuri de supraveghere prudențială, și Ordinului Băncii Naționale a României nr. 10/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea raportărilor periodice cuprinzând informații statistice de natură financiar-contabilă, aplicabile sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 26 din 26 octombrie 2020 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	7-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind Statutul personalului profesionist operativ de intervenție din cadrul serviciilor civile care asigură asistență publică medicală de urgență și prim ajutor calificat**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează Statutul personalului profesionist operativ de intervenție, care acordă asistență publică medicală de urgență și prim ajutor calificat în echipă, cu statut civil, din cadrul instituțiilor și structurilor care compun Sistemul național de asistență medicală de urgență și prim ajutor calificat, cu excepția compartimentelor de primire a urgențelor.

(2) În sensul prezentei legi, serviciile de ambulanță județene și Serviciul de Ambulanță București-Ilfov sunt cele definite potrivit Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Personalul aflat în contract cu serviciile publice județene și locale Salvamont și cu serviciile publice județene Salvaspeo, atestat ca salvator montan, respectiv ca salvator din mediul subteran și/sau subacvatic speologic, este asimilat personalului profesionist operativ prevăzut de prezenta lege.

Art. 2. — (1) Personalul profesionist operativ de intervenție, denumit în continuare *personal profesionist operativ*, este personal civil, poartă uniformă specifică și exercită atribuțiile specifice stabilite potrivit legii pentru aceste unități strategice, parte a sistemului național de asistență publică integrată de urgență. Componenta și descrierea uniformei și a însemnelor distinctive se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne.

(2) Personalul profesionist operativ care participă la acordarea asistenței publice integrate de urgență deține competențele și pregătirea profesională necesare, potrivit legii, și este format din medici, asistenți medicali, ambulanțieri/șoferi autosanitară, operatori registratori de urgență.

Art. 3. — Activitatea personalului profesionist operativ are caracter permanent și obligatoriu, pentru continuitatea asigurării asistenței medicale publice de urgență și pentru păstrarea capacității de răspuns.

Art. 4. — (1) Pe perioada exercitării atribuțiilor de serviciu, personalul profesionist operativ intervine cu profesionalism, disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană și are obligația de a nu prejudicia în niciun fel imaginea unității din care fac parte și de a nu submina încrederea pacienților.

(2) Nu se consideră prejudiciu, în sensul alin. (1), orice poziție sau atitudine legată de dotarea, organizarea și funcționarea serviciilor de asistență publică medicală de urgență.

Art. 5. — Personalul profesionist operativ răspunde disciplinar, civil și penal, după caz, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu.

Art. 6. — Personalul profesionist operativ care participă la acordarea asistenței medicale de urgență beneficiază de drepturi compensatorii, acordate potrivit prezentei legi, pentru condițiile speciale și riscurile pe care le implică exercitarea profesiilor.

CAPITOLUL II**Seleționarea, pregătirea și încadrarea personalului profesionist operativ**

Art. 7. — (1) Profesia de medic din cadrul serviciilor de asistență publică medicală de urgență se exercită de către persoane fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în medicină și sunt:

a) medici cu specialitatea medicină de urgență, angajați în cadrul unităților de primiri urgențe și în cadrul serviciilor de ambulanță județene și al Serviciului de Ambulanță București-Ilfov;

b) medici cu specialitatea anestezie terapie intensivă, angajați în cadrul unităților de primiri urgențe și în cadrul serviciilor de ambulanță județene și al Serviciului de Ambulanță București-Ilfov;

c) medici cu competență/atestat în medicina de urgență prespitalicească;

d) medici specialiști, medici de familie sau de medicină generală, angajați în cadrul compartimentelor pentru consultații medicale de urgență la domiciliu și transport sanitar neasistat din cadrul serviciilor de ambulanță județene și Serviciului de Ambulanță București-Ilfov;

e) medici rezidenți în specialitatea medicină de urgență sau anestezie terapie intensivă începând cu semestrul II al anului III de pregătire;

f) medici rezidenți în specialitatea medicină de familie și medicină internă începând cu semestrul I din anul III de pregătire.

(2) Profesia de asistent medical din cadrul serviciilor de asistență publică medicală de urgență se exercită de către persoane fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare și deține atestate/cursuri în acordarea asistenței medicale de urgență. Această categorie prestează activitate în cadrul serviciilor de asistență publică medicală de urgență, al unităților de primiri urgențe sau în cadrul unui echipaj medical de urgență în funcție de tipul de ambulanță și/sau în dispecerat cu atribuții și sarcini de serviciu prevăzute în fișa postului.

(3) Profesia de ambulanțier/șofer autosanitară din cadrul serviciilor de asistență medicală de urgență se exercită de către persoana fizică ce îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este posesor al permisului de conducere, pentru autovehicule din categoriile B și C, cu vechimea conform legii;

b) are instruire specifică în acordarea primului ajutor de bază și al asistenței medicale de urgență în echipă;

c) deține diplomă/certificat de absolvire a cursului de ambulanțier acreditat potrivit legii;

d) are studii medii cu diplomă de bacalaureat sau certificat de absolvire.

(4) Ambulanțierul/Șoferul de autosanitară prestează activitate în echipaje medicale de urgență, consult la domiciliu și transport sanitar neasistat, cu responsabilitatea de a asigura deplasarea echipajului la locul solicitării în siguranță și în cel mai scurt timp posibil, participând în actul medical sub coordonarea șefului de echipaj, având atribuții și sarcini de serviciu prevăzute în fișa postului.

(5) Profesia de operator registrator de urgență/dispecer din cadrul serviciilor de ambulanță județene și al Serviciului de Ambulanță București-Ilfov se exercită de către persoanele fizice care dețin certificat/diplomă de absolvire a cursului de operator/registrator de urgență, recunoscut și autorizat potrivit legii.

(6) În sensul prezentei legi, salvatorul montan este persoana care deține atestat și care desfășoară activitățile specifice în condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 77/2003 privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți.

(7) În sensul prezentei legi, salvatorul din mediul subteran și/sau subacvatic speologic este persoana care deține atestat și care desfășoară activitățile specifice în condițiile prevăzute de Legea nr. 402/2006 privind prevenirea accidentelor și organizarea activității de salvare din mediul subteran speologic, republicată.

Art. 8. — (1) Încadrarea personalului profesionist operativ se face cu respectarea legislației privind ocuparea unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale ale personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice.

(2) Pentru ocuparea posturilor vacante de personal profesionist operativ care desfășoară activitate de urgență prehospitalicească sunt obligatorii verificarea și evaluarea aptitudinilor fizice ale candidaților la angajare, precum și periodic. Verificarea aptitudinilor fizice la încadrare constituie probă la concursul de ocupare a postului și are caracter eliminatoriu.

(3) Proba, normele și baremele pentru verificarea și evaluarea aptitudinilor fizice conform alin. (2) se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne.

Art. 9. — (1) Evaluarea profesională individuală și în echipă se face potrivit procedurilor aprobate în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată prin Legea nr. 104/2014, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pregătirea profesională continuă a personalului profesionist operativ reprezintă o obligație, formele de pregătire, modul și perioada de desfășurare fiind stabilite de către structurile de specialitate ale Ministerului Sănătății și Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Ministerul Sănătății, Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență au obligația de a organiza cel puțin o dată pe an un exercițiu privind simularea de intervenție la accident colectiv, calamitate sau dezastru natural, cu participarea personalului profesionist operativ, care va fi evaluat/apreciat în funcție de gradul profesional deținut.

(4) Personalul profesionist operativ din cadrul serviciilor publice de ambulanță, împreună cu personalul din cadrul Serviciului mobil de urgență, reanimare și descarcerare participă, o dată pe an, la un concurs pe echipaje la nivel județean și național organizat de către conducerea instituțiilor medicale. Această activitate este susținută de la bugetul autorităților publice centrale/locale, precum și din alte surse de finanțare, prin alocarea resurselor financiare necesare desfășurării în bune condiții a concursurilor.

Art. 10. — Evoluția în carieră a personalului profesionist operativ se face cu respectarea legislației în vigoare privind promovarea personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice.

Art. 11. — (1) Personalul profesionist operativ este examinat medical și psihologic anual sau în urma unor accidente petrecute în timpul misiunii, cheltuielile fiind suportate de angajator.

(2) În urma unui eveniment deosebit sau a altor situații care pot afecta emoțional și care pot duce la diminuarea capacității de intervenție și degradarea stării de sănătate, personalul profesionist operativ beneficiază de consiliere psihologică gratuită, acordată de către instituția angajatoare.

CAPITOLUL III

Drepturile și obligațiile personalului profesionist operativ

Art. 12. — (1) Personalul profesionist operativ are dreptul la:

a) normă de hrană, acordată potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională și ale persoanelor private de libertate, republicată, cu modificările și completările ulterioare; personalul care beneficiază de normă de hrană nu poate beneficia și de indemnizația de hrană acordată potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) uniformă de protecție specifică și uniformă de ceremonii;

c) echipamente și materiale sanitare specifice pentru limitarea accidentelor postexpunere;

d) concediu de odihnă suplimentar de 10 zile lucrătoare/an, plătit de angajator și care se acordă pentru prevenirea îmbolnăvirii profesionale, urmând a fi efectuat, la cerere, într-o stațiune balneoclimaterică și de tratament pe teritoriul României, inclusiv decontarea transportului, asigurat de angajator;

e) vouchere de vacanță, bilete de tratament și recuperare;

f) indemnizații de instalare, de mutare, de delegare sau de detașare, precum și decontarea cheltuielilor de cazare și transport în țară și străinătate, în condițiile legii;

g) încadrarea activității și locurilor de muncă în condiții deosebite sau speciale, prin ordin comun al ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne și al ministrului muncii și protecției sociale;

h) asigurarea de despăgubiri în caz de accident de muncă, suportate de angajator;

i) asigurarea, în mod gratuit, de asistență medicală, medicamente, proteze/orteze, investigații medicale de înaltă performanță, vaccinuri, analize biologice periodice, efectuate o dată pe an sau când situația o impune, pentru depistarea posibilelor boli dobândite în activitate;

j) asigurarea de asistență juridică de către angajator pentru fapte săvârșite care sunt consecința exercitării atribuțiilor de serviciu, potrivit legii;

k) protecție din partea structurilor specializate ale Ministerului Afacerilor Interne față de amenințările sau violențele la care ar putea fi supuși în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) La decesul unei persoane care face parte din categoria personalului profesionist operativ, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, Ministerul Sănătății, autoritățile publice locale și județene sau alte instituții care angajează personal profesionist operativ potrivit legii acordă familiei acesteia un ajutor financiar suplimentar egal cu de trei ori salariul de bază avut la data decesului.

(3) Personalul profesionist operativ are următoarele îndatoriri:

a) să fie loial instituției din care face parte;

b) să dovedească solicitudine și respect față de orice persoană, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii cu competență, integritate, corectitudine și conștiinciozitate a îndatoririlor specifice de serviciu prevăzute de lege și să salveze viața;

c) să își perfecționeze continuu nivelul de instruire profesională și generală;

d) să fie disciplinat și să dovedească probitate profesională și morală în întreaga activitate;

e) să respecte drepturile pacientului și să dovedească sollicitudine și respect față de pacient și orice altă persoană;

f) să fie respectuos, cuviincios și corect față de șefi, colegi și orice cetățean;

g) să acorde sprijin colegilor în executarea atribuțiilor de serviciu;

h) prin întregul său comportament, să se arate demn de considerația și încrederea impusă de statutul personalului operativ de intervenție;

i) să păstreze secretul profesional, precum și confidențialitatea datelor dobândite în timpul desfășurării activității, în condițiile legii, cu excepția cazurilor în care legea nu dispune altfel;

j) să aibă o conduită corectă, să nu abuzeze de calitatea sa și să nu compromită, prin activitatea sa publică ori privată, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

(4) Personalul profesionist operativ are următoarele obligații:

a) să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu compensarea timpului lucrat, potrivit legii;

b) să se prezinte la unitatea din care face parte în termen de maximum 30 de minute pentru personalul care domiciliază în aceeași localitate și în termen de maximum o oră pentru persoanele care domiciliază în afara localității, în situații de catastrofe, calamități și de declanșare a planului roșu de intervenții;

c) să acționeze conform legii pe perioada instituirii stării de urgență, a stării de asediu, a stării de alertă ori în caz de mobilizare și de război;

d) în situațiile prevăzute la lit. b) și c), personalul profesionist operativ care se află într-o altă localitate se va prezenta la cel mai apropiat serviciu de urgență, informând conducerea unității respective și conducerea unității angajatoare despre disponibilitatea personală de intervenție;

e) să formeze de îndată conducerea unității din care face parte despre dobândirea calității procesuale de învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate împotriva sa;

f) în perioada în care este programat pentru continuitate la domiciliu, să nu părăsească localitatea în care activează ca personal profesionist operativ, să își păstreze starea fizică și psihică corespunzătoare și să răspundă la solicitarea primită din partea conducătorului unității sau a reprezentantului acestuia de a se prezenta la unitate într-un interval de maximum 30 de minute, în situațiile prevăzute la lit. b) și c);

g) să nu abandoneze pacientul fără să se asigure că acesta a fost preluat de către un alt echipaj, unitate medicală, instituții abilitate sau familie, cu excepția situației în care pacienții sunt externați la domiciliul unde locuiesc singuri și a căror stare nu necesită supraveghere suplimentară;

h) să execute prompt și sigur sarcinile de serviciu ce decurg din fișa postului;

i) să cunoască și să aplice corect legislația specifică și protocoalele de intervenție;

j) să cunoască tehnica din dotare și să respecte procedurile de exploatare, cerințele de siguranță și de calitate stabilite pentru activitatea pe care o desfășoară;

k) să se prezinte la examenele medicale periodice și să comunice șefilor ierarhici, în timp util, cu privire la inaptitudinea medicală temporară;

l) să aducă la cunoștința conducătorilor ierarhici orice nereguli, lipsuri în inventarul ambulanței, defecte sau deficiențe ale dispozitivelor și aparaturilor medicale și să consemneze în jurnalul de bord al ambulanței;

m) să poarte cu demnitate uniforma cu toate însemnele instituției sau echipamentul de protecție stabilit pe timpul executării misiunilor;

n) să nu se prezinte sub influența băuturilor alcoolice sau a substanțelor psihotrope și să nu consume băuturi alcoolice sau substanțe psihotrope în timpul programului de serviciu;

o) să anunțe șefii ierarhici în situația în care apar probleme de sănătate sau alte probleme în timpul programului care ulterior sunt confirmate și care nu îi permit să desfășoare activitate în deplină siguranță.

(5) Personalului profesionist operativ îi este interzis, în orice împrejurare:

a) să redacteze, să imprime sau să difuzeze materiale ori publicații cu caracter imoral sau care instigă la indisciplină;

b) să folosească informațiile medicale de care ia act prin natura profesiei în orice alt scop decât cel pentru care aceste informații i-au fost furnizate;

c) să aducă atingere prestigiului profesiei din care face parte și Statutului personalului profesionist operativ din serviciile de asistență publică medicală de urgență.

Art. 13. — Față de obligațiile generale și cele specifice desfășurării activității de intervenție în deplină siguranță, șeful de echipaj și membrii echipajului răspund de pregătirea și executarea în siguranță a fiecărei misiuni de intervenție, având următoarele drepturi, obligații și răspunderi:

a) să refuze plecarea în misiune dacă constată:

(i) nereguli cu privire la starea tehnică a ambulanței, privind defecțiuni la sistemele menționate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, defecțiuni care pun în pericol deplasarea în siguranță pe drumurile publice în regim de urgență, defecțiuni la sistemele acustice și luminoase ale ambulanței și defecțiuni ale aparaturii medicale care pot duce la anularea capacității de intervenție și la reducerea șansei de viață a pacientului;

(ii) lipsa echipamentelor medicale, a materialelor sanitare și a medicației minime obligatorii conform legislației în vigoare;

(iii) lipsa materialelor de protecție individuale necesare;

b) în timpul misiunii răspunde față de conducerea care i-a încredințat ambulanța și misiunea, de executarea acesteia în bune condiții, de respectarea strictă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind deplasarea în regim de urgență în timpul misiunii și nu numai, și a altor acte normative specifice activității, de comportamentul și disciplina echipajului în timpul misiunii, precum și de exploatarea și păstrarea ambulanței în condiții corespunzătoare;

c) în caz de pericol sau accident, să ia toate măsurile pentru salvarea pacientului și a membrilor echipajului și să informeze dispecheratul.

CAPITOLUL IV

Restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți ale personalului profesionist operativ

Art. 14. — (1) Personalului profesionist operativ îi este interzis:

a) să exprime în public opinii contrare intereselor României;

b) să exprime opinii sau preferințe politice la locul de muncă;

c) să adere la secte, organizații religioase sau la alte organizații interzise de lege;

d) să participe la greve sau la alte acțiuni revendicative menite să îi afecteze activitatea prin scăderea capacității de intervenție sau a calității actului medical, organizate de sindicate sau de alte organizații, în timpul programului de lucru, normal sau prelungit;

e) să exercite activități cu scop lucrativ de natură să lezeze onoarea și demnitatea profesiei sale, a instituției din care face parte și a sistemului de urgență;

f) să încalce normele privind confidențialitatea activității desfășurate.

(2) Datele și informațiile confidențiale obținute de către personalul profesionist operativ în timpul exercitării atribuțiilor profesionale nu pot fi făcute publice. Divulgarea fără drept a datelor și informațiilor cu caracter confidențial constituie

infrațiune și se pedepsește conform Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Personalul profesionist operativ poate face parte din sindicate și se poate asocia și constitui în asociații cu caracter profesional, umanitar, tehnico-științific, cultural, religios și sportiv-recreativ, fără a aduce atingere îndeplinirii atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu.

CAPITOLUL V

Încetarea raporturilor de muncă ale personalului profesionist operativ

Art. 15. — Contractele individuale de muncă ale personalului profesionist operativ încetează conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 16. — Personalul profesionist operativ beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare, fără penalizare, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are vârsta minimă de 57 de ani;

b) are un stagiul de cotizare de cel puțin 30 de ani, din care cel puțin 20 de ani de activitate ca personal profesionist operativ.

Art. 17. — (1) Soțul/Soția supraviețuitor/supraviețuitoare, copiii minori, precum și copiii majori până la terminarea studiilor, dar nu mai mult de 26 de ani, ai personalului profesionist operativ beneficiază de pensie de urmaș în condițiile prevăzute de legislația privind sistemul de pensii publice.

(2) Pensiile de urmaș se actualizează, din oficiu, în fiecare an, odată cu modificările valorii punctului de pensie.

Art. 18. — Prin derogare de la prevederile art. 391 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, medicii care au calitatea de personal profesionist operativ pot beneficia de pensie la împlinirea vârstei standard de pensionare prevăzute de prezenta lege.

Art. 19. — Prin derogare de la prevederile art. 22 alin. (4), (5¹) și (5²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind

exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare, asistenții medicali care au calitatea de personal profesionist operativ pot beneficia de pensie la împlinirea vârstei standard de pensionare prevăzute de prezenta lege.

Art. 20. — După împlinirea vârstei de 57 de ani, personalul profesionist operativ poate fi menținut în activitate, la cerere, dacă starea de sănătate îi permite exercitarea atribuțiilor ce îi revin potrivit fișei postului, cu acordul anual al angajatorului, în urma certificării stării de sănătate de către medicul de medicina muncii.

Art. 21. — (1) Personalul profesionist operativ se asigură de drept, de către angajator, pentru risc profesional și pentru cazurile de producere a unor accidente urmate de deces, invaliditate totală sau parțială, precum și pentru pierderea, temporară sau permanentă, a capacității/aptitudinii în muncă.

(2) Condițiile de asigurare a personalului profesionist operativ sunt cele prevăzute de lege.

Art. 22. — Contractul individual de muncă al personalului profesionist operativ nu poate înceta prin demisie în cazul instituirii, potrivit legii, a stării de urgență, a stării de asediu sau a stării de alertă ori în caz de mobilizare și de război, precum și în situații de accidente colective, calamități sau dezastre, cu urmări deosebit de grave.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 23. — În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Sănătății și Ministerul Afacerilor Interne elaborează norme metodologice de aplicare a acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 8 ianuarie 2021.

Nr. 5,

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind Statutul personalului profesionist operativ de intervenție din cadrul serviciilor civile care asigură asistență publică medicală de urgență și prim ajutor calificat

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Statutul personalului profesionist operativ de intervenție din cadrul serviciilor civile care asigură asistență publică medicală de urgență și prim ajutor calificat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 ianuarie 2021.
Nr. 5.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 9/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea situațiilor financiare FINREP la nivel individual, conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile instituțiilor de credit în scopuri de supraveghere prudențială, și Ordinului Băncii Naționale a României nr. 10/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea raportărilor periodice cuprinzând informații statistice de natură financiar-contabilă, aplicabile sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre

Având în vedere prevederile art. 59 alin. (1) și ale art. 153 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 9/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea situațiilor financiare FINREP la nivel individual, conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aplicabile instituțiilor de credit în scopuri de supraveghere prudențială, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 și 896 bis din 15 noiembrie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei nr. 1 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexa la Ordinul Băncii Naționale a României nr. 10/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice privind întocmirea raportărilor periodice cuprinzând informații statistice

de natură financiar-contabilă, aplicabile sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 și 897 bis din 15 noiembrie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei nr. 2 la prezentul ordin.

Art. III. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică începând cu data de raportare 30 iunie 2021 situațiilor financiare FINREP la nivel individual, respectiv raportărilor periodice.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 22 decembrie 2020.

Nr. 8.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 26**din 26 octombrie 2020**

Dosar nr. 2.057/1/2020

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Valentin Mitea	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Sorinela Alina Macavei	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Mari Ilie	— judecător la Secția I civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Eugenia Voicheci	— judecător la Secția a II-a civilă
Elisabeta Roșu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emil Adrian Hancaș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Barbu	— judecător la Secția penală
Andrei Claudiu Rus	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 2.057/1/2020 este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror șef al Secției judiciare, Antonia Eleonora Constantin.

4. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ia în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța, ce formează obiectul Dosarului nr. 2.057/1/2020.

6. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că au fost depuse la dosar anexele cu hotărârile definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori și opiniile procurorului general și ale specialiștilor consultați.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul asupra recursului în interesul legii reprezentantului procurorului general.

8. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin susține că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării doar cu privire la prima problemă de drept, orientările jurisprudențiale divergente fiind dovedite prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate de mai multe curți de apel. În schimb, cea de-a doua problemă de drept este pur ipotetică. Astfel, din examinarea hotărârilor judecătorești anexate sesizării rezultă că părțile nu au formulat și, consecutiv, instanțele de judecată nu au examinat pretenții care să vizeze restituirea sumelor încasate de medicii rezidenți, cu titlu de bursă de rezidențiat. Cu privire la prima problemă de drept, reprezentantul procurorului general apreciază că sumele plătite de o unitate medicală, cu titlu de bursă de rezidențiat, constituie o cheltuială efectuată pentru formarea profesională a medicului rezident. În fundamentarea acestei opinii arată că din interpretarea literală a legii rezultă că bursa de rezidențiat este acordată în considerarea activității didactice în rezidențiat, și nu a muncii prestate de medicul rezident în această formă de pregătire profesională postuniversitară. De asemenea, dispozițiile legale care prevăd că bursa de rezidențiat nu face parte din salariul brut, nu este supusă impozitului pe venit și nu constituie bază de calcul pentru contribuțiile de asigurări sociale denotă intenția legiuitorului de a nu include bursa de rezidențiat în categoria veniturilor având natură salarială. Statuările din Decizia nr. 5 din 16 februarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 6 aprilie 2015, nu conduc la concluzia contrară, deoarece acestea au vizat drepturile salariale ale medicului rezident, iar nu bursa de rezidențiat. Pentru aceste argumente, reprezentantul procurorului general solicită admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei hotărâri de unificare a practicii judiciare.

9. Nefiind întrebări pentru reprezentantul procurorului general, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și obiectul recursului în interesul legii

10. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită prin sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează următoarele probleme de drept:

— *Dacă sumele plătite de o unitate medicală cu titlu de bursă de rezidențiat unui medic rezident în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, constituie o cheltuială ocazională cu formarea profesională a acestuia în sensul art. 18 alin. (8) și (8¹) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare;*

— *În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă aceste sume trebuie restituite de medic în cazul în care acesta, deși nu continuă raporturile de muncă pe o durată egală cu durata rezidențiatului cu unitatea medicală cu care a încheiat contractul individual de muncă urmare a demisiei, își desfășoară în continuare activitatea în altă unitate medicală publică.*

II. Prevederile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare* (O.U.G. nr. 103/2013)

Art. 18. — „(1) Începând cu data de 1 ianuarie 2014, medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din unitățile sanitare de stat, cu un salariu lunar brut/soldă brută lunară mai mic/mică decât 3.000 lei, care nu include drepturile aferente gărzilor efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, beneficiază de o bursă de rezidențiat în cuantum lunar de 670 lei.”

Art. 18 din O.U.G. nr. 103/2013 a fost abrogat prin art. 44 pct. 28 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017).

12. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare* (O.U.G. nr. 83/2014)

Art. 28. — „(1) Începând cu 1 octombrie 2015, cuantumul salariului lunar brut/soldei brute lunare luat/luate în calcul la stabilirea bursei de rezidențiat potrivit art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, este de 3.875 lei.”

13. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017* (O.U.G. nr. 9/2017)

Art. 21. — „Cuantumul salariului lunar brut/soldei brute lunare luat/luate în calcul la stabilirea bursei de rezidențiat potrivit art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, este de 7.100 lei.”

14. *Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare* (O.G. nr. 18/2009)

Art. 18. — „(8) Obligația prevăzută la alin. (7) se stabilește prin act adițional la contractul individual de muncă, în temeiul prevederilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Nerespectarea de către salariat a obligației asumate îl obligă pe acesta la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, precum și la restituirea primei de instalare, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită, conform actului adițional la contractul individual de muncă.

(8¹) Cheltuielile ocazionate de pregătirea profesională se stabilesc pe ani de studii, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului educației naționale, pentru fiecare din specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.”

III. Orientările jurisprudențiale divergente

15. Autorul sesizării a arătat că, în mai multe litigii, unitățile medicale au solicitat obligarea unor medici care au parcurs programul de rezidențiat în cadrul acelor unități la restituirea contravalorii bursei încasate în perioada rezidențiatului, cu motivarea că aceștia au încălcat obligația de activa o anumită perioadă în cadrul unităților medicale respective, după finalizarea programului de rezidențiat.

16. Astfel, problema de drept ivită în litigiile respective este dacă bursa încasată de medici în timpul rezidențiatului are natură salarială sau constituie o cheltuială a angajatorului cu formarea profesională a medicilor rezidenți. În funcție de dezlegarea acestei probleme de drept, se va stabili dacă medicul este sau nu obligat să restituie contravaloarea bursei de rezidențiat, în cazul nerespectării obligației de a activa o anumită perioadă la unitatea medicală în care a desfășurat programul de rezidențiat.

17. În acest context, autorul sesizării a subliniat că s-au conturat două orientări jurisprudențiale.

18. *În cadrul primei orientări jurisprudențiale s-a apreciat că bursa acordată medicilor rezidenți are natură salarială și nu constituie o cheltuială a angajatorului cu formarea profesională, astfel încât nu este supusă restituirii, în cazul nerespectării de către medicul rezident a obligației de a activa o anumită perioadă la unitatea medicală în care a urmat programul de rezidențiat.*

19. *În fundamentarea primei orientări jurisprudențiale s-a arătat că natura salarială a bursei de rezidențiat aferente perioadei cuprinse între ianuarie 2014 și februarie 2018, plătită din fonduri publice de unitatea sanitară la care medicul angajat și-a desfășurat activitatea de rezidențiat, rezultă din dispozițiile legale care au instituit-o.*

20. *În acest sens s-a subliniat că bursa de rezidențiat a fost introdusă de art. 18 din O.U.G. nr. 103/2013, iar în perioada cuprinsă între ianuarie 2014 și februarie 2018 beneficiau de bursa de rezidențiat medicii rezidenți din unitățile sanitare de stat care încasau un salariu lunar brut/soldă brută lunară mai mic/mică de 3.000 lei, respectiv de 7.100 lei începând cu anul 2017, indiferent de unitatea sanitară în care își desfășurau activitatea.*

21. Având în vedere că suma reprezentând bursa de rezidențiat era plătită lunar și era acordată în completarea salariului lunar brut/soldei brute lunare al cărui/cărei cuantum era sub pragul minim reglementat, ca și contraprestație a muncii prestate de medicul rezident, rezultă că natura acestei sume este una salarială.

22. Fiind acordată numai pentru perioada în care rezidentul se încadrează în condițiile legii, în scopul remunerării muncii sale prestate, bursa de rezidențiat formează partea variabilă a salariului, fiind un adaos salarial, în sensul de art. 160 din Legea

nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*).

23. Împrejurarea că, potrivit legii, această bursă nu face parte din salariul brut/solda brută, nu este supusă impozitului pe venit și nu constituie baza de calcul pentru contribuțiile de asigurări sociale de stat, asigurări pentru șomaj, asigurări sociale de sănătate sau pentru accidente de muncă și boli profesionale nu poate conduce la concluzia că natura sumei plătite cu acest titlu ar fi alta decât cea salarială.

24. Astfel, acordarea bursei de rezidențiat era strict legată de salarizarea medicilor rezidenți, singura condiție de acordare fiind cuantumul salariului lunar brut. Denumirea sub care era încasată respectiva sumă de bani nu prezintă nicio relevanță, natura juridică a remunerației fiind stabilită în raport cu scopul pentru care a fost acordată.

25. Prin urmare, bursa de rezidențiat are natură salarială, nefiind astfel supuse restituirii sumele plătite cu acest titlu.

26. În sensul primei orientări jurisprudențiale au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive:

— Sentința civilă nr. 1.261 din 26 mai 2015, pronunțată de Tribunalul Argeș — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, rămasă definitivă în urma respingerii apelului prin Decizia civilă nr. 2.085 din 10 decembrie 2015 a Curții de Apel Pitești — Secția I civilă;

— Sentința civilă nr. 16 din 11 ianuarie 2018, pronunțată de Tribunalul Vaslui — Secția civilă, rămasă definitivă prin neapelare;

— Decizia civilă nr. 3.589 din 3 septembrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;

— Decizia civilă nr. 4.552 din 16 octombrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

27. În cadrul celei de-a doua orientări jurisprudențiale s-a apreciat că bursa acordată medicilor rezidenți nu are natură salarială, ci constituie o cheltuială a angajatorului cu formarea profesională, astfel încât este supusă restituirii în cazul nerespectării de către medicul rezident a obligației de a activa o anumită perioadă la unitatea medicală în care a urmat programul de rezidențiat.

28. Astfel, împrejurarea că legiuitorul nu a condiționat acordarea bursei de rezidențiat de realizarea de către medicul rezident a unor performanțe în cadrul pregătirii sale profesionale postuniversitare, ci de un anumit prag al salariului lunar brut, nu transformă bursa de rezidențiat într-un venit salarial suplimentar, adică într-o majorare a venitului salarial relativ redus al unei categorii de salariați, ci îi imprimă acesteia caracteristicile unei burse sociale, iar nu ale uneia de merit (de performanță).

29. În consecință, calificarea legală a bursei de rezidențiat în sensul că nu face parte din salariul brut lunar al medicului rezident, adică din categoria juridică care înglobează toate drepturile bănești convenite acestuia lunar, cu titlu de contraprestație a muncii, este neechivocă.

30. Prin raportare la dispozițiile legale ce reglementează pregătirea postuniversitară a medicului rezident, bursa de rezidențiat nu reprezintă o componentă a salariului brut lunar al medicului rezident, nefiind contraprestația muncii acestuia, ci o cheltuială legată de pregătirea profesională a acestuia pe parcursul rezidențiatului, destinată acoperirii, cu titlu exemplificativ, a cheltuielilor ocazionate de participarea medicului rezident la diferite simpozioane sau conferințe de specialitate pe parcursul rezidențiatului.

31. Ca atare, sumele plătite medicului rezident cu titlu de bursă de rezidențiat se încadrează în sfera de cuprindere a cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, menționate la art. 18 alin. (8) din O.G. nr. 18/2009 și care pot face obiectul restituirii, în temeiul răspunderii patrimoniale instituite de același text de lege, în ipoteza în care medicul

rezident își încalcă obligația de a activa, ulterior finalizării rezidențiatului, la aceeași unitate sanitară publică la care și-a desfășurat rezidențiatul pentru un număr de ani cel puțin egal cu cel al rezidențiatului.

32. Dacă veniturile ce intră în compunerea salariului brut lunar al medicului rezident reprezintă contraprestația caracteristică a angajatorului din cadrul raportului juridic de muncă, cele plătite cu titlu de bursă de rezidențiat sunt caracteristice laturii de pregătire profesională postuniversitară a raporturilor dintre părți.

33. Prin urmare, sumele plătite cu titlu de bursă de rezidențiat nu constituie contraprestația muncii prestate de medicul rezident, ci un ajutor material acordat acestuia de unitatea sanitară publică din bugetul general consolidat în vederea desăvârșirii pregătirii profesionale a acestuia.

34. Un argument suplimentar, în completarea calificării exprese realizate prin art. 13¹ alin. (3) din O.G. nr. 18/2009, în sensul neincluzerii bursei de rezidențiat în sfera veniturilor din salarii ori a celor asimilate acestora, îl constituie regimul fiscal aplicabil bursei de rezidențiat.

35. Astfel, în antiteză cu veniturile realizate din salarii, definite de art. 76 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), și incluse în baza de calcul al impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii, potrivit art. 137 alin. (1) din același act normativ, bursa de rezidențiat nu intră în baza de calcul al impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii, având un regim juridic similar, din perspectiva tratamentului fiscal, cu bursele acordate elevilor și studenților, în temeiul Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 1/2011*).

36. În sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive: deciziile civile nr. 184 din 4 iunie 2018, nr. 221 din 22 iunie 2018, nr. 237 din 12 septembrie 2018, nr. 324 din 22 octombrie 2018, nr. 328 din 23 octombrie 2018 și nr. 109 din 20 martie 2020, pronunțate de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă.

IV. Jurisprudența Curții Constituționale

37. Prin Decizia nr. 739 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 29 iulie 2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului și ale art. 195 din Codul muncii, reținând următoarele: „(...) în speță, condițiile stabilite de textele de lege criticate se întemeiază atât pe o justificare morală, cât și juridică temeinică, ce impune celui care a beneficiat de formarea profesională pe cheltuiala angajatorului să lucreze pentru acesta un număr de ani, ca urmare firească a efortului depus de angajator în vederea pregătirii sale, ori să restituie suma astfel investită în cazul în care inițiază încetarea contractului individual de muncă înainte de scurgerea acestei perioade de timp, pentru a-l despăgubi astfel pe angajator. În ceea ce privește susținerea autorului excepției cum că nu datorează unității sanitare publice în care a desfășurat rezidențiatul sumele pentru pregătirea sa profesională, întrucât acestea au fost suportate de fapt de Ministerul Sănătății Publice, iar nu de către unitate, Curtea constată că ministerul suportă aceste cheltuieli pentru posturile solicitate în mod expres de către unitățile sanitare publice, iar prin încetarea contractului de muncă înainte de termenul prevăzut de lege la inițiativa celui care s-a format profesional, unitatea sanitară publică pierde practic personalul solicitat, pentru care au fost alocate fonduri și pentru care a investit experiență, nu în ultimul rând în ideea de a forma un personal pregătit, de calitate, în cadrul unității.”

38. Prin Decizia nr. 1.631 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2010, Curtea Constituțională a respins excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (7) și (8) din O.G. nr. 18/2009, reținând următoarele: „(...) statul se subordonează obligației de a asigura gratuitatea rezidențiatului, prin suportarea cheltuielilor ocazionate de pregătirea profesională a rezidentului, așa cum reiese din înseși prevederile art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, criticate pe calea excepției de neconstituționalitate. Această obligație nu revine însă statului în orice condiții, ci este circumstanțiată de îndeplinirea unor cerințe de către cel care beneficiază de dreptul de a beneficia de învățământul de stat în mod gratuit, respectiv rezidentul în situația din speță. Astfel, în condițiile în care rezidentul nu respectă obligațiile asumate prin actul adițional la contractul de muncă, care apare ca o condiție a desfășurării rezidențiatului pe post, în lumina celor reținute prin Decizia nr. 739/2008, apare ca firească obligația de restituire a cheltuielilor pe care statul le-a făcut pentru pregătirea profesională a rezidentului.”

V. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

39. Prin Decizia nr. 5 din 16 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 6 aprilie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, prin raportare la art. 38 și art. 159 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «cheltuieli de personal» nu include salariile primite de medicul rezident pentru munca desfășurată în perioada rezidențiatului, iar drepturile salariale încasate nu pot fi restituite cu titlu de cheltuieli ocazionate de pregătirea profesională, în situația în care medicul rezident nu își respectă obligația asumată de a continua raporturile de muncă pentru o anumită perioadă cu spitalul în care a desfășurat programul de rezidențiat, chiar dacă o atare clauză ar fi prevăzută în actul adițional la contractul individual de muncă, încheiat în condițiile art. 196 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

VI. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Constanța

40. Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța a apreciat că recursul în interesul legii este admisibil având în vedere că există practică judiciară neunitară cu privire la problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

41. Astfel, a arătat că art. 514 din Codul de procedură civilă nu impune existența unei practici judiciare neunitare la nivelul mai multor curți de apel și nici existența unui anumit număr de hotărâri definitive contradictorii pentru ca recursul în interesul legii să fie admisibil, evocând în acest sens Decizia nr. 24 din 26 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 17 ianuarie 2019.

42. Autorul sesizării nu a expus un punct de vedere propriu asupra problemelor de drept ce formează obiectul recursului în interesul legii.

VII. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

43. Procurorul general a apreciat că a doua orientare jurisprudențială este în litera și în spiritul legii.

44. În prealabil, a subliniat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării doar cu privire la prima problemă de drept, orientările jurisprudențiale divergente fiind dovedite prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate de mai multe curți de

apel. În schimb, cea de-a doua problemă de drept este pur ipotetică. Astfel, din examinarea hotărârilor judecătorești anexate sesizării rezultă că părțile nu au formulat și, consecutiv, instanțele de judecată nu au examinat pretenții care să vizeze restituirea sumelor încasate de medicii rezidenți, cu titlu de burse de rezidențiat.

45. Cu privire la fondul sesizării, procurorul general a evocat art. 174 alin. (8) din Legea nr. 1/2011, art. 2 alin. (1) și (2), art. 9 alin. (1), art. 9¹, art. 17 și art. 18 alin. (1)—(8¹) din O.G. nr. 18/2009, după care a arătat că natura mixtă a raporturilor juridice care se formează între medicul rezident și unitatea sanitară publică în cadrul căreia se derulează această formă de pregătire profesională se reflectă și în sistemul de remunerare a medicului rezident.

46. Veniturile medicilor rezidenți pe post din unitățile sanitare publice sunt compuse, în perioada formării profesionale prin rezidențiat, din drepturi de natură salarială, stabilite în baza actelor normative care reglementează salarizarea personalului plătit din fondurile publice, precum și din bursa de rezidențiat care se acordă într-un cuantum fix, condiționat de un nivel minim al salariului brut/soldei brute rezultat(e) din aplicarea reglementărilor privind salarizarea.

47. Scopul și condițiile de acordare a bursei de rezidențiat reprezintă elemente ce trebuie avute în vedere la stabilirea naturii sale, însă acestea, privite izolat, nu sunt definitorii pentru calificarea acestei burse ca venit salarial.

48. Un prim palier argumentativ în calificarea juridică a veniturilor respective se circumscrie metodei de interpretare literală a noimei, fiind esențială raportarea la normele de tehnică legislativă.

49. Din această perspectivă, o primă exigență impusă de art. 25 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 24/2000*), constă în determinarea conceptelor și noțiunilor, ceea ce presupune că în cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite.

50. Pe de altă parte, potrivit art. 36 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, redactarea textelor se face prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română modernă, cu evitarea regionalismelor. Redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu ușurință a textului de către destinatarii acestuia.

51. Aplicând aceste reguli de tehnică normativă, se observă că, atunci când a instituit bursa de rezidențiat în art. 13¹ din O.G. nr. 18/2009 și art. 18 din O.U.G. nr. 103/2013, legiuitorul delegat nu a definit conceptul, ci a reglementat exclusiv condițiile de acordare, regimul fiscal și sursele bugetare din care se face plata acestei burse.

52. Din această modalitate de reglementare rezultă că înțelesul noțiunii folosite de legiuitor nu este diferit de înțelesul său curent din limba română modernă, în care termenul de „bursă” are semnificația de alocație bănească (lunară), ajutor bănesc, acordată/acordat de stat, de o instituție, unui elev sau student, pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere în timpul studiilor, ori unor cercetători, cadre didactice, pentru specializare sau perfecționare, întreținere gratuită acordată de o instituție unui elev sau unui student.

53. Așadar, o primă concluzie intermediară ce rezultă din interpretarea literală a legii este aceea că bursa de rezidențiat este acordată în considerarea activității didactice în rezidențiat, iar nu a muncii prestate de medicul rezident în această formă de pregătire profesională postuniversitară.

54. Al doilea palier argumentativ vizează interpretarea sistematică a legii și are în vedere tratamentul fiscal al veniturilor aferente bursei de rezidențiat.

55. Astfel, în dispozițiile art. 18 alin. (2) din O.U.G. nr. 103/2013 și art. 13¹ alin. (3) din O.G. nr. 18/2009, legiuitorul delegat a statuat că bursa de rezidențiat nu face parte din salariul brut/solda brută, nu este supusă impozitului pe venit și nu constituie bază de calcul pentru contribuțiile de asigurări sociale de stat, asigurările de șomaj, asigurările sociale de sănătate sau pentru accidente de muncă și boli profesionale.

56. Totodată, potrivit art. 42 lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal din 2003*), și art. 62 lit. o) din Codul fiscal, nu sunt supuse impozitului pe venit bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat.

57. Deși dispozițiile din legile fiscale generale ar fi fost suficiente pentru stabilirea regimului fiscal al veniturilor aferente bursei de rezidențiat, în cadrul reglementărilor speciale, legiuitorul delegat a reiterat acest regim fiscal și a precizat, în plus, că bursa de rezidențiat nu face parte din salariul brut/solda brută lunar(ă).

58. Procurorul general a mai arătat că soluția și considerentele Deciziei nr. 5 din 16 februarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 6 aprilie 2015, nu conduc la o altă concluzie.

59. Astfel, prin raportare la considerentele deciziei anterior evocate și la argumentul de interpretare logică *tertium non datur*, bursa de rezidențiat nu constituie pentru angajator o cheltuială de personal, ci este inclusă în categoria cheltuielilor ocazionate de pregătirea profesională a medicului rezident, nefiind o componentă a drepturilor salariale cuvenite acestuia.

60. Fiind inclusă în cheltuielile ocazionate de pregătirea profesională, bursa de rezidențiat este supusă restituirii în situația încalcării de către medicul rezident care a desfășurat rezidențiatul pe post a obligației de a lucra, la unitatea sanitară cu care a încheiat contractul individual de muncă, un număr de ani egal cu durata pregătirii în rezidențiat.

61. Prin urmare, sumele plătite de o unitate medicală cu titlu de bursă de rezidențiat unui medic rezident, în conformitate cu O.U.G. nr. 103/2013, constituie o cheltuială ocazionată de formarea profesională a acestuia, în sensul art. 18 alin. (8) și (8¹) din O.G. nr. 18/2009, fiind supuse restituirii în cazul nerespectării obligației de a lucra un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiatul pe post la unitatea sanitară publică cu care a încheiat contractul individual de muncă.

VIII. Opiniile exprimate de specialiștii consultați

62. *Academia de Studii Economice din București — Departamentul de drept* a arătat că medicul rezident încheie un contract individual de muncă de tip special, care are și o componentă intrinsecă de formare profesională. Cu toate acestea, nu se poate considera că toate sumele încasate de medicul rezident, altele decât salariul, constituie cheltuieli cu formarea sa profesională.

63. Deși bursa de rezidențiat nu reprezintă un salariu, în sensul art. 160 din Codul muncii, acordarea acesteia este condiționată de obținerea unui salariu într-un anumit cuantum, inferior nivelului de 7.100 lei.

64. Așadar, rolul bursei de rezidențiat este unul social, de ridicare a nivelului de trai al medicului rezident, în cazul în care remunerația acestuia este inferioară celei apreciate de legiuitor ca suficientă. Acordarea bursei de rezidențiat nu este condiționată de îndeplinirea anumitor obiective de formare profesională, nefiind astfel o bursă de studii.

65. Dreptul la bursa de rezidențiat se naște exclusiv în funcție de nivelul salariului obținut. Astfel, depășirea nivelului salarial de 7.100 lei îl face pe medicul rezident să fie neeligibil pentru obținerea bursei de rezidențiat. Or, toți medicii rezidenți, indiferent de salariul de care beneficiază, au în egală măsură

obligația de formare profesională, ca formă a pregătirii în rezidențiat.

66. Obligația de formare profesională nu este corespunzător mai mare în cazul medicilor care beneficiază de bursa de rezidențiat, în raport cu cei care nu beneficiază de această bursă. În consecință, ar fi inexplicabil ca, în cazul încetării premature a raportului de muncă, beneficiarii bursei de rezidențiat să aibă de restituit sume mai mari decât cei care nu au beneficiat de aceasta, având un salariu superior.

67. În acest sens, a fost evocat art. 13¹ alin. (2) din O.G. nr. 18/2009, care prevede că bursa de rezidențiat se acordă până la data la care medicii rezidenți beneficiază de salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție la nivelul reglementat pentru anul 2022 de Legea-cadru nr. 153/2017.

68. Așadar, bursa de rezidențiat va fi eliminată, fără însă a fi eliminate sau diminuate obligațiile de formare profesională ale rezidenților, care rămân aceleași, acestea constituind efecte ale contractului cu natură juridică mixtă, încheiat între medicul rezident pe post și unitatea sanitară publică.

69. Prin urmare, s-a apreciat că bursa de rezidențiat nu este menită să acopere cheltuielile ocazionate de formarea profesională, ci să îi asigure rezidentului un venit adecvat. Singurele cheltuieli pe care le poate solicita unitatea sanitară angajatoare sunt cele de școlarizare. În consecință, bursa de rezidențiat nu este supusă restituirii, în ipoteza în care medicul rezident își încalcă obligația de a munci, ulterior finalizării rezidențiatului, în aceeași unitate sanitară publică în care și-a desfășurat rezidențiatul pentru un număr de ani cel puțin egal cu durata rezidențiatului.

70. *Universitatea „Titu Maiorescu” din București — Facultatea de Drept* a apreciat că sumele plătite de unitatea medicală cu titlu de bursă de rezidențiat nu au natura juridică a unor drepturi salariale, în sensul că nu fac parte din salariul brut, ci reprezintă sume alocate pentru formarea profesională a salariatului.

71. În acest sens s-a arătat că art. 13¹ din O.G. nr. 18/2009 se raportează la salariul medicului rezident doar ca element de referință, în sensul că nivelul de la care se acordă bursa de rezidențiat este determinat de drepturile salariale de care medicul rezident beneficiază pentru activitatea prestată.

72. Din analiza art. 1 din O.G. nr. 18/2009, care definește rezidențiatul ca formă specifică de învățământ postuniversitar, rezultă că bursa de rezidențiat este în legătură cu pregătirea profesională a medicului rezident.

73. De altfel, prevederile O.G. nr. 18/2009 relevă că medicul rezident urmează și o formă de pregătire profesională pe lângă activitățile pe care le desfășoară în baza contractului individual de muncă.

74. Pentru activitățile prestate în baza contractului individual de muncă, medicul rezident beneficiază de un salariu de bază, iar pentru asigurarea unei pregătiri profesionale cât mai eficiente, acesta poate beneficia, suplimentar, și de o bursă, în condițiile art. 13¹ din O.G. nr. 18/2009.

75. Așadar, sumele plătite medicului rezident au o natură juridică mixtă, acestea cuprinzând atât drepturile salariale, cât și bursa de rezidențiat. În acest sens s-a arătat că art. 13 din O.G. nr. 18/2009 reglementează cheltuielile de personal aferente medicilor rezidenți, iar art. 13¹ din același act normativ reglementează bursa pentru rezidenți, ambele sume fiind suportate de bugetul de stat.

76. Din modul de redactare a acestor texte de lege și din interpretarea lor sistemică rezultă că bursa reprezintă un ajutor pe care statul îl acordă salariatului rezident, pe durata derulării stagiului de rezidențiat.

77. În plus, art. 13¹ alin. (3) din O.G. nr. 18/2009 prevede în mod expres că bursa de rezidențiat nu face parte din salariul brut și nu este supusă taxării aplicabile pentru orice drept salarial.

78. Cu privire la a doua problemă de drept s-a apreciat că medicul rezident răspunde patrimonial față unitatea sanitară publică dacă nu respectă obligația asumată în temeiul art. 18 alin. (7) din O.G. nr. 18/2009, nefiind relevant faptul că s-a angajat sau nu într-o altă unitate sanitară publică.

79. În aceste condiții, obligația de restituire a cheltuielilor ocazionate de pregătirea profesională a medicului rezident se naște în temeiul actului adițional încheiat cu unitatea sanitară publică, conform art. 18 alin. (8) din O.G. nr. 18/2009.

IX. Opinia judecătorilor-raportori

80. Judecătorii-raportori au apreciat că recursul în interesul legii este admisibil și că sumele plătite de o unitate medicală cu titlu de bursă de rezidențiat unui medic rezident în conformitate cu O.U.G. nr. 103/2013 nu constituie o cheltuială ocazionată cu formarea profesională a acestuia în sensul art. 18 alin. (8) și (8¹) din O.G. nr. 18/2009.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.1. Asupra admisibilității recursului în interesul legii

81. Examinând regularitatea investiției, prin prisma dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, se constată că această condiție legală este îndeplinită în ceea ce privește titularul sesizării, respectiv Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța.

82. Sunt îndeplinite și cerințele de ordin formal prevăzute de prevederile art. 515 din Codul de procedură civilă, conform cărora „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecării au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”.

83. Din cuprinsul textului de lege anterior menționat rezultă patru condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru ca recursul în interesul legii să fie admisibil, și anume: sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept; această problemă de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești; dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive; hotărârile judecătorești să fie anexate cererii.

84. În ceea ce privește condiția ca sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept se constată că, potrivit sesizării înaintate de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța, obiectul recursului în interesul legii se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, și anume privește probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, referitoare la interpretarea și aplicarea neunitară a dispozițiilor art. 18 alin. (8) și (8¹) din O.G. nr. 18/2009, respectiv a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013.

85. Astfel, potrivit actului de sesizare, problema de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești a fost generată de interpretarea și aplicarea unor dispoziții legale prin care a fost reglementată bursa de rezidențiat, respectiv stabilirea naturii juridice a sumelor plătite medicului rezident cu acest titlu, în sensul dacă acestea se circumscriu cheltuielilor ocazionate de pregătirea profesională a medicilor rezidenți, conform art. 18 alin. (8) și (8¹) din O.G. nr. 18/2009.

86. Cu privire la a doua condiție, în sensul că problema de drept ce face obiectul sesizării să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești, jurisprudența anexată sesizării a relevat că instanțele judecătorești, analizând admisibilitatea cererilor având ca obiect restituirea sumelor încasate de medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din unitățile sanitare de stat, cu un salariu lunar brut/soldă brută lunară mai mic/mică decât 3.000 lei, care nu include drepturile aferente gărzilor efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în conformitate cu art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013, cu titlu de bursă de rezidențiat, fie au reținut că aceste sume au natură salarială și nu constituie cheltuieli ale angajatorului cu formarea profesională, astfel încât nu sunt supuse restituirii, fie au

constatat că reprezintă cheltuieli ocazionate de pregătirea profesională.

87. Autorul sesizării a anexat dovezi din care rezultă cu claritate că problema de drept a primit o soluționare diferită la nivelul instanțelor de judecată. Din cuprinsul hotărârilor definitive anexate actului de sesizare rezultă că sunt instanțe care au interpretat diferit textele de lege ce formează obiectul sesizării, cu consecința pronunțării unor hotărâri diferite asupra aceleiași probleme de drept.

88. Dezlegarea acestei probleme de drept controversate din practica instanțelor judecătorești răspunde scopului recursului în interesul legii de a asigura o interpretare și aplicare unitară a legii de către toate instanțele judecătorești și, pe cale de consecință, o jurisprudență predictibilă.

89. În consecință, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că obiectul sesizării îl reprezintă o problemă de drept atrasă de interpretarea diferită pe care instanțele de judecată au dat-o în privința unor norme juridice insuficient de clare și de precise, astfel încât această condiție de admisibilitate a recursului în interesul legii este îndeplinită.

90. În cauză este îndeplinită și condiția ca dovada soluționării diferite să se realizeze prin hotărâri judecătorești definitive.

91. Potrivit art. 515 din Codul de procedură civilă, dovada soluționării diferite a problemei de drept ce formează obiectul sesizării trebuie să se facă prin hotărâri definitive, fără ca textul de lege menționat să impună cerința unui anumit număr de hotărâri sau condiția ca soluțiile diferite să fi fost pronunțate la nivelul instanțelor din întreaga țară.

92. În concret, deși actul de sesizare este însoțit de un număr relativ mic de hotărâri judecătorești relevante pentru problema de drept dedusă interpretării, se constată că și această condiție este îndeplinită în cauză.

93. De asemenea, hotărârile judecătorești sunt anexate cererii, anexele care însoțesc actul de sesizare făcând dovada îndeplinirii acestei condiții formale.

94. Totodată, problema de drept ce face obiectul sesizării nu a primit o dezlegare prin Decizia nr. 5 din 16 februarie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, aceasta din urmă vizând drepturile salariale ale medicului rezident, iar nu bursa de rezidențiat.

95. Prin urmare, fiind îndeplinite condițiile regularității investiției, prin prisma dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, precum și condițiile de ordin formal prevăzute de prevederile art. 515 din Codul de procedură civilă, recursul în interesul legii este admisibil.

X.2. Asupra fondului recursului în interesul legii

96. Înalta Curte de Casație și Justiție reține că prima orientare jurisprudențială este în acord cu litera și spiritul legii, în sensul că în pricinile care au ca obiect restituirea cheltuielilor ocazionate de pregătirea profesională a rezidenților ca urmare a nerespectării obligației prevăzute de art. 18 alin. (7) teza finală din O.G. nr. 18/2009 — de a lucra la unitatea sanitară publică cu care au încheiat contractul individual de muncă un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat — sintagma „cheltuielile ocazionate de pregătirea profesională” nu include bursa de rezidențiat primită de medicul rezident în perioada rezidențiatului, conform art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013, pentru considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

97. Prin art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013 s-a stipulat că, începând cu data de 1 ianuarie 2014, medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din unitățile sanitare de stat, cu un salariu lunar brut/soldă brută lunară mai mic/mică decât 3.000 lei, care nu include drepturile aferente gărzilor efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului

normal de lucru de la funcția de bază, beneficiază de o bursă de rezidențiat în cuantum lunar de 670 lei.

98. Potrivit art. 3, 4 și 5 din Normele de aplicare a prevederilor art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 167/2014, cu completările ulterioare:

„Art. 3. — Beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți aflați în una dintre următoarele situații:

a) rezidenții pe locuri care au încheiat contract individual de muncă pe durată determinată cu unitatea sanitară, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare;

b) rezidenții pe post care au încheiat contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată cu unitatea sanitară, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare;

c) rezidenții care își reiau activitatea ca urmare a încetării situațiilor de suspendare a contractului individual de muncă prevăzute la art. 4.

Art. 4. — (1) Nu beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți care au contractul individual de muncă suspendat, în condițiile legii, aflați în una dintre următoarele situații:

1. au contractul individual de muncă suspendat de drept în următoarele situații:

a) concediu de maternitate;

b) concediu pentru incapacitate temporară de muncă;

c) îndeplinirea unei funcții de conducere salarizate în sindicat;

d) în cazul în care salariatul este arestat preventiv, în condițiile Codului de procedură penală;

2. au contractul individual de muncă suspendat din inițiativa salariatului, în următoarele situații:

a) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani;

b) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiuni intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

c) concediu paternal;

d) concediu pentru formare profesională;

e) participarea la grevă;

3. au contractul individual de muncă suspendat din inițiativa angajatorului în următoarele situații:

a) pe durata cercetării disciplinare prealabile, în condițiile legii;

b) în cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

În cazurile prevăzute la lit. a) și b), dacă se constată nevinovăția celui în cauză, salariatul își reia activitatea anterioară și i se plătește, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, o despăgubire care include și bursa de rezidențiat pe perioada suspendării contractului;

4. au contractul individual de muncă suspendat în situația absențelor nemotivate ale salariatului, în condițiile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil, contractul individual de muncă, precum și prin regulamentul intern;

5. au contractul individual de muncă suspendat, prin acordul părților, în cazul concediilor fără plată pentru studii sau pentru interese personale;

6. alte cazuri de suspendare a contractului individual de muncă prevăzute de lege.

(2) Nu beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți pe perioada în

care efectuează stagii de pregătire în afara României, precum și pe perioada concediilor de odihnă.

Art. 5. — Plata bursei de rezidențiat încetează de la data încheierii calității de rezident în următoarele situații:

a) la data finalizării programului de pregătire în rezidențiat;

b) la data încetării contractului individual de muncă în situațiile prevăzute de lege;

c) prin renunțare expresă, formulată în scris către Ministerul Sănătății;

d) în caz de incompatibilitate.”

99. Din interpretarea logică și sistematică a normelor în discuție rezultă că prin reglementarea bursei de rezidențiat intenția legiuitorului a fost să instituie un stimulent de natură salarială, o formă specifică de suplimentare a veniturilor salariale realizate de medicii rezidenți care beneficiază de un salariu brut lunar situat sub un anumit prag valoric minim (de 3.000 lei, potrivit art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013, respectiv de 7.100 lei, începând cu luna iulie 2017, potrivit art. 21 din O.U.G. nr. 9/2017), indiferent de unitatea sanitară la care aceștia își desfășoară activitatea.

100. Astfel, dreptul de a beneficia de bursa de rezidențiat a fost reglementat inițial printr-un act normativ special adoptat în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, respectiv O.U.G. nr. 103/2013, iar potrivit normelor anterior prezentate, dreptul de a primi bursa de rezidențiat este condiționat de desfășurarea efectivă a activității specifice rezidențiatului în temeiul unui contract individual de muncă, în vigoare, încheiat în conformitate cu art. 18 alin. (7) din O.G. nr. 18/2009, cu unitatea sanitară publică care a publicat postul și, respectiv, de obținerea unui salariu brut lunar situat sub pragul minim prevăzut de art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013 — de 3.000 lei.

101. Așadar, acordarea bursei de rezidențiat nu este influențată de obținerea unor performanțe în pregătirea de rezidențiat sau în procesul de învățământ postuniversitar, ci reprezintă o formă specială de venit datorată de unitatea sanitară medicului rezident pe perioada în care acesta își desfășoară, în concret, activitatea specifică în temeiul contractului individual de muncă, participând efectiv la activitățile și responsabilitățile clinicilor, secțiilor, laboratoarelor, cabinetelor de specialitate, de medicină de familie, cabinetelor medicodentare și farmaciilor în care efectuează pregătirea, sub îndrumarea și supravegherea directă a coordonatorilor săi din instituțiile și unitățile sanitare acreditate, fiind salarizat conform legii.

102. Raportat la aceste circumstanțe, împrejurarea că medicul rezident încheie un contract de muncă de tip special, care, în acest caz, are și o componentă intrinsecă, obligatorie, de formare profesională, componentă care, de altfel, este permisă și de art. 20 alin. (2) lit. a) coroborat cu art. 196 alin. (2) din Codul muncii, nu este de natură a conduce la concluzia că bursa de rezidențiat reprezintă o bursă de studii sau o alocație bănească acordată medicului rezident pentru perfecționarea sa profesională ori pentru acoperirea cheltuielilor de studii.

103. De altfel, prin Decizia nr. 5 din 16 februarie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, s-a statuat că: „(...) raporturile juridice care se nasc între medicul rezident pe post și unitatea sanitară publică cu care s-a încheiat contractul individual de muncă au o natură juridică mixtă, ca o consecință a specificului pregătirii în rezidențiat. Pe de o parte, se creează raporturi juridice proprii procesului de învățământ, așa cum reiese din însăși definiția legală a rezidențiatului, potrivit căreia acesta constituie o formă specifică de învățământ postuniversitar. În cadrul acestei forme de pregătire continuă, rezidentul dobândește și își perfecționează cunoștințele teoretice și practice, participând la toate activitățile specifice domeniului de specializare. Această pregătire se structurează

pe programe de rezidențiat, conform programelor de învățământ, pentru fiecare specialitate, și se desfășoară după un curriculum de pregătire și un barem de manopere, proceduri, tehnici diagnostice și terapeutice, obligatorii și unice pe țară, sub îndrumarea coordonatorilor și directorilor de program și a îndrumătorilor sau responsabililor de formare în rezidențiat. Pe de altă parte, între medicul rezident pe post și unitatea sanitară publică se încheie un contract individual de muncă pe durată nedeterminată, prin care se stabilesc raporturi juridice de muncă, fiind evident că un astfel de contract este guvernat de toate normele generale cuprinse în Codul muncii, fiind aplicabile inclusiv dispozițiile art. 38 și art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, pe durata pregătirii în specialitate, rezidenții sunt salariați conform legii, ei participând efectiv la activitățile și responsabilitățile clinicilor, secțiilor, laboratoarelor, cabinetelor de specialitate, de medicină de familie, cabinetelor medico-dentare și farmaciilor în care efectuează pregătirea, sub îndrumarea și supravegherea directă a coordonatorilor din instituțiile și unitățile sanitare acreditate. De asemenea, rezidenții au dreptul să examineze pacienții și să aplice soluții terapeutice, sub stricta supraveghere a îndrumătorului sau a responsabilului, în conformitate cu nivelul lor de pregătire. În plus, rezidenții efectuează gărzi, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, și ale art. 22¹ alin. (3)—(6) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, iar medicii rezidenți care efectuează gărzi în afara programului normal de lucru sunt salariați pentru această activitate de către unitatea sanitară unde efectuează garda, cu respectarea prevederilor legale. În această situație, cum medicul rezident are și calitatea de salariat, se constată că rezidențiatul nu reprezintă doar o formă tipică de învățământ postuniversitar, ci o formă specifică, cu caracter mixt, ce conține atât o componentă de desăvârșire a pregătirii profesionale prin specializare, generată de procesul de învățământ, cât și o componentă specifică raporturilor juridice de muncă, prin care munca efectiv prestată dă dreptul la obținerea unei contraprestații în bani, sub forma salariului (...) Nu în ultimul rând, se reține că natura juridică a sumelor de bani ce urmează a fi restituite de către medicul rezident este, evident, aceea de despăgubiri, sumele cheltuite de unitatea sanitară angajatoare pentru pregătirea profesională a medicului rezident urmând a fi restituite cu titlu de daune-interese, noțiune ce exclude *de plano* cheltuielile salariale. O atare interpretare este impusă și de argumentul că sumele ce trebuie restituite ca urmare a încălcării obligației prevăzute de art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, de către fostul medic rezident, sunt destinate să acopere efortul financiar făcut de unitatea sanitară pentru pregătirea profesională a acestuia.”

104. Raportat la aceste statuări obligatorii, câtă vreme dreptul instituit prin art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013 — de a beneficia de bursa de rezidențiat — este direct condiționat de componenta practică a pregătirii în rezidențiat, care se află în legătură cu munca efectiv prestată de medicul rezident, rezultă că bursa de rezident nu este destinată exclusiv să acopere efortul financiar făcut de unitatea sanitară pentru pregătirea profesională a acestuia, ci reprezintă o formă indirectă, atipică, de majorare a veniturilor salariale convenite medicilor rezidenți pentru munca prestată.

105. Împrejurarea că bursa de rezidențiat este plătită din bugetul de stat, nu este inclusă în salariul brut lunar, nu este supusă impozitului pe venit și nici nu constituie bază de calcul pentru contribuțiile de asigurări sociale de stat, asigurări pentru șomaj, asigurări sociale de sănătate sau pentru accidente de

muncă și boli profesionale nu conduce automat la concluzia că această sumă se circumscrie noțiunii de „cheltuieli ocazionale de pregătirea profesională”.

106. Faptul că dispozițiile art. 42 lit. i) din Codul fiscal din 2003 și cele ale art. 62 lit. o) din Codul fiscal stabilesc că nu sunt supuse impozitului pe venit bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadrul instituționalizat nu este de natură a înlătura interpretarea propusă. Aceasta deoarece, pe de o parte, textele anterior evocate din legislația fiscală se referă la „burse” ale persoanelor școlarizate, în general (bursa de rezidențiat este reglementată distinct, legiuitorul însuși conferind un regim juridic special), iar, pe de altă parte, potrivit aceleiași legislații fiscale, există și alte venituri de natură salarială care beneficiază de scutirea de la plata impozitului, în considerarea situației speciale în care se află persoanele la care se face referire (art. 42 din Codul fiscal din 2003 sau art. 62 din Codul fiscal).

107. Cu alte cuvinte, simplul fapt că bursa de rezidențiat este scutită de la plata impozitului nu impune concluzia că o astfel de indemnizație nu are natură salarială, cu atât mai mult cu cât dispozițiile speciale cuprinse în art. 13¹ alin. (3) din O.G. nr. 18/2009 și respectiv în art. 18 alin. (2) din O.U.G. nr. 103/2013 reglementează, de asemenea, scutirea acestor venituri de la plata impozitului. Dacă legiuitorul ar fi considerat că această bursă se supune reglementării generale cu caracter fiscal și, pe cale de consecință, că ar avea regimul juridic al unei cheltuieli pentru formarea profesională, ar fi fost redundant ca acesta să prevadă și dispoziții speciale în reglementarea distinctă privind organizarea și finanțarea rezidențiatului.

108. De asemenea, art. 18 alin. (8¹) din O.G. nr. 18/2009, deși nu definește sintagma „cheltuielile ocazionale de pregătirea profesională”, dispune că acestea se stabilesc pe ani de studii, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului educației naționale, pentru fiecare din specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

109. Or, potrivit art. 18 alin. (1) din O.G. nr. 103/2013, bursa de rezidențiat nu se stabilește pe ani de studii, ci se acordă, în temeiul legii, pe toată durata rezidențiatului, dreptul la bursa de rezidențiat luând naștere nu ca efect al emiterii ordinului comun, la care face trimitere art. 18 alin. (8¹) din O.G. nr. 18/2009, ci odată cu încheierea unui contract individual de muncă de către rezident, cu condiția ca nivelul salariului brut lunar încasat de rezident să nu depășească un anumit quantum și de prestare efectivă a activității specifice de către acesta.

110. Prin urmare, împrejurarea că legiuitorul a înțeles să excludă bursa de rezidențiat din sfera salariului brut lunar, respectiv a prevăzut că aceasta nu este supusă impozitului pe venit și nu constituie bază de calcul pentru contribuțiile de asigurări sociale de stat, asigurări pentru șomaj, asigurări sociale de sănătate sau pentru accidente de muncă și boli profesionale nu poate reprezenta un criteriu deciziv pentru calificarea sumelor încasate cu acest titlu ca reprezentând burse sociale, în sensul art. 204 alin. (1) coroborat cu art. 205 alin. (10) din Legea nr. 1/2011, sau cheltuieli cu organizarea procesului de învățământ, în sensul art. 102 alin. (3) lit. a) din același act normativ, natura juridică a acesteia impunându-se a fi stabilită în raport cu scopul pentru care a fost recunoscut acest drept.

111. De altfel, art. 9 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 284/2010*), definind sistemul unitar de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, stabilește că acesta cuprinde nu doar salariul de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare, ci și sporurile, premiile, stimulentele și alte drepturi în bani sau în natură.

112. În plus, trebuie observat că, potrivit art. 2 alin. (2) din O.G. nr. 18/2009, obligația de formare profesională, ca formă a

pregătirii în rezidențiat, reprezintă o obligație generală care revine tuturor rezidenților.

113. Astfel, nici O.U.G. nr. 103/2013 și nici O.G. nr. 18/2009 nu instituie vreo distincție, în ceea ce privește pregătirea în rezidențiat, între rezidenții care beneficiază de un salariu brut lunar sub pragul de 3.000 lei [7.100 lei, începând cu luna iulie 2017, conform art. 13¹ alin. (1) din O.G. nr. 18/2009] și cei care, prin ipoteză, au încheiat un contract individual de muncă în temeiul căruia beneficiază de salariul brut lunar care depășește cuantumul minim anterior menționat.

114. În consecință, intenția legiuitorului care rezultă expres din O.U.G. nr. 103/2013, în ansamblul său, este aceea că bursa de rezidențiat reprezintă un beneficiu legal ce se acordă rezidenților, în considerarea calității și situației salariale speciale a acestora la început de carieră. Ca atare, scopul reglementării bursei de rezidențiat este acela al constituirii unei forme atipice de completare a salariului lunar brut situat sub pragul minimal prevăzut de art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013 (de 3.000 lei), pentru asigurarea unui venit apropiat de cel obținut de rezidenții care, având aceeași funcție, aceleași obligații de formare profesională și același nivel de pregătire profesională, beneficiază, potrivit contractelor de muncă încheiate, de salarii brute lunare care depășeau pragul minim valoric și, în același timp, adecvat politicii statului în materia salarizării personalului medical și bune desfășurări a activității din sistemul medical.

115. Un argument ce ține de interpretarea istorico-teleologică este și faptul că prin art. 13¹ alin. (2) din O.G. nr. 18/2009 (introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 1/2017 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului) s-a prevăzut că: „Bursa de rezidențiat se acordă până la data la care personalul prevăzut la alin. (1) beneficiază de salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție la nivelul reglementat pentru anul 2022 de Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice”. Or, această interpretare conduce la concluzia că intenția legiuitorului, manifestată prin trimiterea la o lege a salarizării în aplicarea dispozițiilor speciale cu privire la bursa de rezidențiat, a fost aceea de a asimila această bursă mai degrabă cu un drept de natură salarială decât cu o cheltuială cu formarea profesională, modificarea legislativă ulterioară înlăturând și controversa.

116. Astfel, prevăzând că bursa de rezidențiat se acordă până la data la care rezidenții beneficiază de salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție la nivelul reglementat pentru anul 2022 de Legea-cadru nr. 153/2017, rezultă neîndoielnic faptul că, deși bursa de rezidențiat nu reprezintă un „salariu”, în sensul art. 160 din Codul muncii, rolul acesteia este acela de a ridica nivelul de trai al medicului rezident, în cazul în care remunerația acestuia este inferioară celei apreciate de legiuitor ca fiind suficientă și adecvată scopului urmărit — de a fi înlăturate dezechilibrele existente în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, inclusiv ca efect al neaplicării criteriilor de stabilire a salariilor prevăzute de Legea nr. 284/2010, și creșterea substanțială a salariilor personalului medical.

117. În acest context, nu poate fi primită orientarea acelor instanțe care s-au raportat la interpretarea literală a sintagmei „bursă de rezidențiat” la care face referire art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013.

118. De altfel, în ipoteza unei interpretări literale a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013 ar însemna că, deși tuturor rezidenților le incumbă aceeași obligație de formare profesională, în cazul în care obligația prevăzută de art. 18 alin. (7) din O.G. nr. 18/2009 nu este respectată, numai rezidenții care au

beneficiat de burse de rezidențiat ar fi obligați să restituie aceste sume, dat fiind că, pentru situația celor care au beneficiat de salarii care depășeau pragul minim de 3.000 lei, drepturile salariale încasate nu pot fi restituite cu titlu de cheltuieli ocazionate de pregătirea profesională, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 5 din 16 februarie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii.

119. În alți termeni, deși potrivit art. 10 alin. (1) din O.G. nr. 18/2009 pregătirea în rezidențiat se desfășoară, pentru fiecare specialitate, conform unui curriculum național de pregătire și unui barem de manopere, proceduri, tehnici diagnostice și terapeutice, obligatorii și unice pe țară, astfel că întinderea sau complexitatea obligației de formare profesională ce revine rezidenților nu este diferită, raportat la cuantumul salariului brut lunar încasat de aceștia, în ipoteza nerespectării obligației instituite prin art. 18 alin. (7) din O.G. nr. 18/2009, despăgubirile datorate de rezidenții care au beneficiat de bursa de rezidențiat ar fi mai mari decât cele datorate de rezidenții care nu au încasat aceste burse.

120. Astfel, câtă vreme art. 18 alin. (8¹) din O.G. nr. 18/2009 statuează că sumele reprezentând cheltuielile ocazionate de pregătirea profesională se stabilesc pe ani de studii, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului educației naționale, pentru fiecare din specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, ar însemna că, spre deosebire de rezidenții care au beneficiat de un salariu brut lunar care depășește pragul minim stabilit de art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013 și, ca atare, nu beneficiază de bursa de rezidențiat, nerespectarea obligației instituite prin art. 18 alin. (7) din O.G. nr. 18/2009 ar conduce pentru cei care au beneficiat de o astfel de bursă la nașterea obligației de a restitui nu numai sumele stabilite conform art. 18 alin. (8¹) din O.G. nr. 18/2009, ci și sumele încasate cu titlu de bursă de rezidențiat.

121. O atare interpretare este însă contrară principiului echității — principiu recunoscut în mod constant și protejat de către instanțele judecătorești deoarece reprezintă principalul fundament al supunerii față de lege.

122. Cele ce precedă relevă că interpretarea adecvată presupune în cazul dat combinarea metodei sistematice, rezultată din luarea în considerare a tuturor dispozițiilor relevante pentru stabilirea naturii raporturilor juridice născute între medicul rezident pe post și unitatea sanitară publică cu care s-a încheiat contractul individual de muncă, cu intenția reală a legiuitorului rezultată din interpretarea coroborată a prevederilor art. 18 alin. (8) și (8¹) din O.G. nr. 18/2009 și art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013.

123. Așa fiind, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 18 alin. (8) și (8¹) din O.G. nr. 18/2009 și art. 18 alin. (1) din O.U.G. nr. 103/2013, în cazul medicilor rezidenți care au beneficiat de bursă de rezidențiat, aceasta nu se restituie, intenția legiuitorului fiind de a acorda rezidenților care au beneficiat de salarii brute lunare, situate sub pragul minim de 3.000 lei, o sumă compensatorie menită a asigura un venit adecvat și de a înlătura inechitățile din legislație relative la salarizarea diferită a medicilor rezidenți.

124. Această concluzie asigură atât coerența și unitatea normelor care reglementează regimul juridic al bursei de rezidențiat, cât și standardele de echitate în modalitatea de înțelegere a intenției legiuitorului.

125. Față de rezolvarea dată primei probleme de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că a doua problemă de drept a rămas fără obiect.

126. Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 517 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 18 alin. (8) și (8¹) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare, și art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, sumele plătite de o unitate medicală cu titlu de bursă de rezidențiat unui medic rezident în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 nu constituie o cheltuială ocazională cu pregătirea profesională a acestuia în sensul art. 18 alin. (8) și (8¹) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

